

- D. Decoutere, A. Hau és J. Solana Ramos vonatkozásában helyezze hatályon kívül az ítélet rendelkező részének 2. és 4. pontját, valamint az arra vonatkozó indokolást;
- a Bíróság döntse el a jogvitát, és adjon helyt a fellebbezők T-47/05. sz. ügyben eredetileg előterjesztett kereseti kérelmeinek:
 - semmisítse meg a felpereseknek az új személyzeti szabályzat hatálybalépése következtében történt besorolásról szóló határozatot;
 - kötelezze az Európai Parlamentet minden egyes felperes esetében méltányosan 60 000 euróban meghatározott összegű kártérítés megfizetésére;
- kötelezze mindenféleképpen az alperest mindkét eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság a hat olyan fellebbező keresetéről határozott, akik mind az Európai Parlament tisztviselői, a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt vettek részt belső versenyvizsgán, azonban az új személyzeti hatálybalépése következtében a besorolási fokozatukat megváltoztatták.

Az első három fellebbező két jogalapot hoz fel fellebbezésének alátámasztására.

Első jogalapjukkal arra hivatkoznak, hogy a határozathozatal szükségtelenségének megállapításával az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette indokolási kötelezettségét. A fellebbezőknek ugyanis továbbra is érdeke fűződik a megtámadott, besorolásukra vonatkozó határozatok megsemmisítéséhez, annak ellenére, hogy azokat 2006. december 20-án utólagos egyéni határozatokkal helyettesítették, ugyanis ahogyan azt az Elsőfokú Bíróság maga megállapította, ezen újabb határozatok nem orvosolják teljes mértékben a fellebbezőknek okozott sérelmet, mivel nem szólnak magasabb besorolási fokozatba történő átsorolásról. Ráadásul a megtámadott határozatok az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 2. és 8. cikkén alapszanak, amelynek jogszerűsége a fellebbezők számára kétséges.

Ugyanezen fellebbezők második jogalapjukban arra hivatkoznak, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette indokolási kötelezettségét, amikor elutasította a fellebbezők kártérítési kérelmét annak ellenére, hogy az új személyzeti szabályzat szerinti besorolás ugyanolyan szintre helyezi őket, mint amelyen azok a munkatársaik találhatóak, akik nem teljesítették sikerrel a besorolási osztályváltási versenyvizsgát, így a fellebbezőknek súlyos sérelmet okozott.

A másik három fellebbező által fellebbezésük alátámasztására felhozott egyetlen jogalap a tisztviselők személyzeti szabályzata XIII. melléklete 2. és 8. cikkének jogellenességére vonatkozik.

E tekintetben a fellebbezők egyrészt a szerzett jogok sérelmére, a jobbiztonság és a bizalomvédelem elvének Elsőfokú Bíróság általi megsértésére hivatkoznak, mivel az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt szervezett versenyvizsga sikeres teljesítése nem biztosít számukra szerzett jogokat, ebből következően semmiféle jogos várakozást nem kelthet a fellebbezőkben.

Ugyanezen jogalap alátámasztására a fellebbezők másrészt azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az egyenlő bánásmód elvét, mivel az új személyzeti szabályzatnak megfelelő átsorolás következtében a fellebbezők ugyanolyan helyzetbe kerültek, mint az ugyanazon versenyvizsgán sikerrel nem járt munkatársaik. Ráadásul az Elsőfokú Bíróság azonos helyzeteket is eltérően kezelt, amikor kimondta, hogy ugyanazon versenyvizsga sikeres pályázói nem egy és ugyanazon csoportba tartoznak, mivel szerinte a besorolásra vonatkozó szabályok a besorolás időpontjától függően változnak. Ugyanezen versenyvizsga sikeres pályázóira nézve eltérő rendelkezések, vagyis az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 2. cikke (1) bekezdésének és 5. cikke (4) bekezdésének alkalmazása ellentétes az egyenlő bánásmód elvével.

A Finanzgericht Düsseldorf (Németország) által 2008. november 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Vera Mattner kontra Finanzamt Velbert

(C-510/08. sz. ügy)

(2009/C 44/47)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Düsseldorf (Németország).

Az alapeljárás felei

Felperes: Vera Mattner

Alperes: Finanzamt Velbert

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az EK 39., EK 43. cikket, valamint az EK 58. cikkel összefüggésben értelmezett EK 56. cikket, hogy azokkal ellentétes az ajándékozási illeték kiszabására vonatkozó olyan tagállami nemzeti szabályozás, amely a belföldi ingatlant külföldi illetőségű személytől megszerző külföldi illetőségű személy részére csak 1 100 euró illetékmentes részt ír elő, míg az illetékmentes rész 205 000 euró lenne akkor, ha az ajándékozó vagy a megajándékozott az ajándékozás időpontjában az érintett tagállamban rendelkezne lakóhellyel?